

La 'punxada' del CESID

Ja hi tornem a ser. El CESID és novament moda en els mitjans de comunicació, les tertúlies radiofòniques i els debats parlamentaris a causa de l'insospitat descobriment de les escoltes il·legals que feien en la seu d'Herri Batasuna de Vitòria. L'opinió pública, que encara creu que els espies de veritat són com els que apareixen a les pel·lícules, es fa creus de tot el que va sortint a la llum un dia darrere l'altre. L'oposició demana comptes i dimissions. El govern fa cara de pomes agres i mira enlaire en un desesperat intent de guanyar temps. La consigna del PP, per ara, sembla la de "prietas las filas" i aguantar el xafec. Veurem fins a quin punt estan disposats a mullar-se.

Tot va començar com una inspecció rutinària de la companyia telefònica a la seu d'Herri Batasuna, en el número 6 del carrer de Ramiro de Maeztu de la capital basca, però de seguida la cosa es va complicar. Una diferència de voltatge entre la centralita i alguns terminals va encendre els primers llums d'alarma. Els tècnics de telèfons, que les han vist de tots colors, comencen a arrufar el nas. Després, va aparèixer un cable que no estava previst que hi fos i que tenia una estranya trajectòria, a través d'un fals plafó, cap al pis de dalt. Els tècnics, ara, ja s'ensumen el cremat. Tivadeta aquí, tivadeta allà i queden al descobert més cables i conexions estranyes. Els "veïns" del pis superior, amb l'orella atenta a tot l'enrenou, s'imaginem el que passa i corren escales avall amb tot el que es poden portar al damunt. Els dirigents d'HB tampoc no s'ho pensen dues vegades, van al jutjat i presenten una denúncia amb totes les de la llei. Els funcionaris judicials visiten el lloc, obren el pis de dalt i troben proves de tota mena que allà hi havia instal·lada, des de fa anys, una vertadera central d'escoltes il·legal. S'acaba d'anar a fregir espàrrecs l'anomenada operació "Urbión-Amperio-Arzak" del CESID. I l'escàndol ja és servit. En el llenguatge intern dels serveis secrets espanyols, un CIR (control integral de relacions) és com es denomina l'entrada clandestina, dins de qualsevol local, per col·locar algun mitjà audiotècnic (micròfons)

i la seva posterior explotació des d'una base d'escolta. El problema és que, segons la legislació actual, tots els CIR han d'estar autoritzats pels jutges, i que qualsevol escolta incontrolada, sigui pel tema que sigui, es il·legal i no pot ser utilitzada com a prova en cap judici. Després del descobriment de Vitòria, han aparegut més documents que impliquen el CESID en l'espionatge il·legal d'altres seus de la coalició HB, com la de Bilbao, que està considerada la més important, i on també es van enregistrar i filmar reunions del seu màxim òrgan de direcció —la

Mesa Nacional— des d'un pis situat exactament a l'altre costat del carrer. Totes les forces polítiques basques de signe nacionaliste han posat el crit al cel i han expressat la seva voluntat d'anar a fons en la depuració de responsabilitats.

"Ara es demanaran caps perquè és el que toca —ha comentat un veterà agent del CESID retirat de tota activitat— Però tothom s'enganxarà al càrrec tant com pugui i tractarà de salvar el seu coll. Encara que sigui a costa dels altres, o dels de més avall, com ha passat moltes vegades. En aquest país no hi ha tradició de dimissions. Aquí ningú no s'equivoca, ni la pífia, ... ni res de res. Els reponsables polítics del govern embolicaran la troca i diran que no saben res, o

que no hi ha per tant. I els espies al·legaran raons de seguretat estatal per justificar les seves actuacions. Com sempre, el jutge tindrà força feina per treure l'aigua clara de tot plegat."

De moment, el ministre de Defensa, Eduardo Serra, sembla disposat a parapetar-se darrere la llei de secrets oficials per no facilitar al jutge que investiga el cas cap mena de dada sobre els agents o els sistemes operatius utilitzats pel CESID, el que pot portar, ràpidament, a un conflicte de jurisdiccions com el que van protagonitzar, la passada legislatura, el govern del PSOE amb el jutge Baltasar Garzón pel tema dels "documents del CESID" i que finalment va perdre l'executiu en tota la línia. Als magistrats no els agrada gens que els aixequin la camisa —com és el cas de les escoltes il·legals— i menys encara que després, els facin ballar el paraigües. ■

XAVIER VINADER

"El problema és que, segons la legislació actual, totes les col·locacions de micròfons han d'estar autoritzades pels jutges, i que qualsevol escolta incontrolada és il·legal."